

Per Svensson

Per Svensson, född 1931, bodde med sin familj i gamla Annelund 1934–1938. Pappa John var agronom och arbetade först med jordbruksrörelsens mjölkpropaganda. På Stockholmsutställningen 1930 lanserades en nyhet – ”mjölkbarer” – och John med några kolleger lämnade mjölkpropagandan och startade Mjölkbaren AB som blev en stor framgång med mjölkbarer i hela landet. Dessutom var han kommunalpolitiskt aktiv, satt i stadsfullmäktige och var under några år ordförande i drätselkammaren (kommunstyrelsen).

Festligheter på Rudboda

På Rudboda anordnade i början av 30-talet den då nybildade hembygdsföreningen midsommarfirande, som vi naturligtvis deltog i. Det gick av stapeln på tunet framför ladugården, ungefär där Törvedsvägen nu går upp. Förutom dans kring stång och på loge anordnades skämttävlingar och små skådespel. Och man höll på hela midsommarhelgen. Inne på själva gården bjöd moster Ella vår familj på midsommarmiddag i trädgården med dess bersåer och stenpartier framför den röda uthuslängan med sin kulissvägg.

Midsommarfirande på Rudboda på 1930-talet. Fotograf okänd

En gammal väg mot Bosön – den hette förresten Gamla Bosövägen – gick upp förbi Annelund och fortsatte utmed skogskanten, där nu en gång- och cykelbana går vid sidan av Norra Kungsvägen. På 30-talet var detta en mycket knagglig och dålig väg, knappt körbar. På den tiden gick vägen genom ett brant skogsbälte innan den nådde upp mot nuvarande Rudboda centrum. Där rann en bäck som på vårlarna var ganska strid. Strax innan där denna väg nu skär Grankottrevägen låg idrottsklubben Trimers festplats. Där fanns en dansbana och några enkla stånd. På somrarna var det ofta dans på lördagarna. Vi märkte när det var något på gång, för då kom det ner Trimergrabbar med 50 litersflaskor på en skottkärra och hämtade vatten i en pump som fanns innanför grinden på Annelund. De skulle ha det till kaffekokning mm. Det var säkert slitsamt att dra upp de där vattenflaskorna på den dåliga vägen med en gammaldags skottkärra.

Nedanför platsen fanns en lerduveskyttebana. Lerduvorna sköts upp från kastmaskiner som stod i ett skydd ner mot ”nya” Bosövägen (nuvarande Fågelsträcket). När det var skjutning fick någon av de äldre grabbarna stå nere på Bosövägen och stoppa den lilla trafik som förekom. Föreståndaren för skjutbanan var en man med mörkt krulligt hår och han höll till i en liten brun stuga. Han tillverkade

lerduvorna av asfaltmassa som värmdes upp och hälldes i gjutformar som pressades ihop. Lerduvorna var utmärkta som blomfat och vi fick så många vi ville.

Längre bort fanns en hjortskjutbana med hjortsilhuetter monterade på små vagnar, som rullades på en räls utmed en bergvägg. Dessa båda skjutbanor lär ha anlagts till Stockholmsolympiaden 1912. Ännu längre bort låt den stora skjutbanan men dit gick vi sällan.

Lerduveskytte vid Rudboda. Teckning Gunnar Widholm

Klipp ur artikeln "Minnen från Annelund", Lidingöboken 2002. Bilder är hämtade från Hembygdsföreningens bildbank.